

Мола ти са, не дѣй са лъсти да мислишъ, че достойнство-то на една мома са състои въ вънкашни-тѣ и прѣимущества. Че тя е по мода-та облѣчена и изчесана не показва че тя е приспособена за съпружеский животъ. Така много неразумни млади съ голѣма скрѣбъ са намѣрили слѣдъ женитба-та, че жена-та на коя-то тѣ са посвятили любовь-та и почетъ-тѣ си не била нищо друго, освѣнъ дѣрвенъ трупъ въ женски дрѣхи! Лична красота и благодатенъ изгледъ сѫ един отъ добри-тѣ качества на жена-та. Но тѣзи сами никакъ не могатъ да приготвятъ една мома за съпружеский животъ. Кога-то тѣзи вънкашни лѣности са съединени съ вътрѣшни-тѣ добри качества, тогаъзъ тѣ приличатъ на златни ябълки въ срѣбръни сѫдове. Но често не става тѣй. Богъ рѣдко обсипва едно лице съ всички-тѣ тѣзи добрини. Така наший-тѣ младъ са оженва, и колко са ужасява той кога-то женитба-та съгледва въ образъ-тѣ на гиздава-та и накичена-та си невѣста една позлатена катраница! Но кѫсно е брате мой; ще жънешъ горчиви-тѣ плодове на неразумие-то си. И колко безумно е избирание-то само по лична хубостъ! Хубостъ-та е едно много непостоянно нѣщо. Болѣсть, ражданіе и други случаи като молецъ развалиятъ хубостъ-та на лице-то. Хубостъ-та са изгубя, и като тя е била самий-тѣ предмѣтъ на мѫжева-та любовъ, за него не остава вече що да люби. Тогаъзъ са окайва горкий-тѣ, плаче и дума:

Проклѣть да е день-тѣ
У кой-то са родихъ,
А най вече часъ-тѣ
Кога жена здобихъ;
На зло-то жъртва ставамъ азъ
Все страдамъ отъ тогаъзъ.

Още по-страшно е че подъ тѣзи вънкашни привлѣкательности часто са крие една душа съ звѣрски характеръ, и опустошителни влияния. И кой-то са